

นโยบายการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของข้าราชการ สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนคร

ผศ.ดร.วัชชัย สมอเนื่อ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Received September 20, 2021, Revised October 12, 2021, Accepted November 27, 2021

บทคัดย่อ

การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของข้าราชการ สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครได้มาจากความร่วมมือของทั้งสถาบันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม บทบาทของรัฐที่สำคัญนั้น รัฐเป็นผู้มีบทบาทในการวางรากฐาน และรักษากฎระเบียบต่างๆ การสร้างธรรมาภิบาลของรัฐต้องอาศัยระบบการจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ มีการรับผิดชอบต่อภายใต้กฎหมาย และนโยบายที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังนั้นรัฐจะต้องมีการปฏิรูประบบราชการ เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อภายใต้กรอบของกฎหมาย จุดมุ่งหมายในการสร้างธรรมาภิบาลของภาครัฐนั้น จะต้องปฏิรูปการบริหารจัดการให้ถูกต้องตามหลักเหตุผล และหน้าที่ มีระบบความรับผิดชอบต่อด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพมาใช้ และให้มีความโปร่งใสในการของภาครัฐให้มีความทันสมัย

การนำหลักธรรมาภิบาลทำให้องค์การสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานได้ อีกทั้งยังเป็นกลไกในการควบคุมติดตาม และตรวจสอบ โดยมีประชาชนหรือองค์การภายนอกมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่การบริหารองค์การ เพราะการสร้างธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในองค์การ เป็นการสร้างสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน จัดระบบที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามสำนึกที่ดีในเรื่องของการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สิ้นเปลือง การติดตามการทุจริต ความโปร่งใส โดยคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ เนื่องจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐนั้น จะเกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง

คำสำคัญ: นโยบายการปฏิบัติงาน, หลักธรรมาภิบาล

Operational policy on good governance of civil servants Municipality Local Registration Office

Asst.Prof.Dr.Thawatchai Samornuea
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Abstract

Operations in accordance with the principles of good governance of government officials The City Municipality's Local Registration Office is obtained through the cooperation of both the public, private and civil society institutions. The important role of the state the state plays a role in laying the foundation. And maintain rules Building good governance of the state requires an effective government management system. Have responsibilities under the law and policies that are transparent and verifiable Therefore, the state has to reform the bureaucratic system. To improve the management system to be effective and responsible within the framework of the law the aim of creating good governance in the government sector is Management must be reformed in accordance with rationale and duties, and an efficient financial accountability system is in place. And to have transparency in the state government to be up-to-date

The adoption of good governance allows the organization to increase the efficiency of management. It is also a mechanism for controlling, monitoring and auditing with the participation of people or outside organizations. This is to prevent damage to the management of the organization. Because of the creation of good governance in the organization it creates a good sense of management. Establish a system that supports the practice of good sense. in terms of effective management not wasted Fraud monitoring, transparency, taking into account those involved who will be affected Because those who are affected by the performance of the government agency will be directly related to the people.

Keywords: operational policy, good governance

บทนำ

ความคาดหวังของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของภาครัฐมีสูงขึ้น ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 76 “รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีรวมทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ” ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561 - 2580) ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยให้ภาครัฐยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการโดยเน้นหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen Centric) มีการทำงานที่เปิดกว้างและเชื่อมโยงติดกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน (Open and Connected Government) มีขีดสมรรถนะสูง และทันสมัย (Smart & High Performance Government)

Good governance หรือธรรมาภิบาลถูกนำเสนอตั้งแต่ช่วงปลาย ทศวรรษ 1990 และต้น 2000 ซึ่งเป็นช่วงที่การพัฒนาในระดับโลกขยับจากความสนใจเรื่องการพัฒนาให้ตลาดทำงานได้อย่างเต็มที่ (Get the Price Rights) มาเป็นการให้ความสำคัญกับปัจจัยเชิงสถาบันกฎกติกาและการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ (Get the Institutions Right) (John M. Staatz 1998) ช่วงนี้เองที่ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดการกับเรื่องการคอร์รัปชันและการมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโปร่งใส และมีความรับผิดชอบถูกยกขึ้นมาเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนาเพราะถูกมองว่าสถาบันที่ไม่มีปัจจัยเหล่านี้กำลังเหนี่ยวรั้งการพัฒนาในประเทศต่างๆ ธรรมาภิบาลจึงถูกนำเสนอขึ้นมาเพื่อเป็นหลักการให้หน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ นำไปปฏิบัติ

ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน สังคมไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันท้าทายทั้งจากภายใน และภายนอกที่สั่งสมจากการพัฒนาที่ไม่สมดุลและก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ การทุจริตคอร์รัปชัน กระแสการขับเคลื่อนประเทศ Thailand 4.0 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผันของเทคโนโลยีดิจิทัล (Disruptive Technology) ทำให้เกิดปัญหาต่อการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ความล่าช้าในการปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง ต่างๆ ที่กำลังเคลื่อนเข้ามาอย่างรวดเร็ว

ความสำคัญของธรรมาภิบาลต่อการบริหารงานภาครัฐ

การส่งเสริมให้เกิดการสร้างธรรมาภิบาลนั้น มาจากความร่วมมือของทั้งสถาบันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม บทบาทของรัฐที่สำคัญนั้น คือ รัฐเป็นผู้มีบทบาทในการวางรากฐาน และรักษากฎระเบียบต่างๆ การสร้างธรรมาภิบาลของรัฐนั้นจำเป็นต้องอาศัยระบบการจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ มีภาระรับผิดชอบภายใต้กฎหมาย และนโยบายที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องมีการปฏิรูประบบราชการ เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบภายใต้กรอบของกฎหมาย ซึ่งจุดมุ่งหมายในการสร้างธรรมาภิบาลของภาครัฐนั้น จะต้องพยายามปฏิรูปการบริหารจัดการให้ถูกต้องตามหลักเหตุผล และหน้าที่ มีระบบความ

รับผิดชอบด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพมาใช้ และให้มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงานยกระดับความชำนาญของภาครัฐให้มีความทันสมัย เป็นต้น ส่วนบทบาทขององค์การภาคเอกชนและบทบาทของประชาสังคม ที่มีต่อการสร้างธรรมาภิบาล คือ การรวมตัวกันของสาธารณชนในการต่อต้านการทุจริต และการประพจน์มิชอบ โดยรัฐควรมีการหามาตรการที่จะกระตุ้นให้เกิดการตระหนักถึงการทำความผิดจรรยาบรรณ

การประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร

การบริหารงานในรูปแบบของธรรมาภิบาลนั้น จะเน้นที่การเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง ไม่ล้มละลาย ไม่เสี่ยงต่อความเสียหาย พนักงานมีความมั่นใจในองค์การว่าสามารถปฏิบัติงานในองค์การได้ในระยะยาว การนำธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารนั้น เพื่อให้องค์การมีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับจากสังคม ปัจจุบันการบริหารงานในภาครัฐได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ในเรื่องของความโปร่งใสในการดำเนินงาน ดังนั้นการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในหน่วยงานของรัฐ ก็เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อถือศรัทธาว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทุจริต คอร์รัปชันของหน่วยงานภาครัฐจะลดลง ซึ่งสิ่งที่จำเป็นในการบริหารงานของหน่วยงานในภาครัฐ ได้แก่

1. การรับผิดชอบตรวจสอบได้
2. ความโปร่งใส
3. การปราบปรามการทุจริต และการประพจน์มิชอบ
4. การสร้างการมีส่วนร่วม
5. การสร้างกรอบทางกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม
6. การตอบสนองที่ทันการ
7. ความเห็นชอบร่วมกัน
8. ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
9. ความเสมอภาค และความเกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น

วิชชุ์ ทวีเศรษฐ (2549 ,หน้า 415) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การจัดระเบียบการปกครองตามหลักการกระจายอำนาจปกครอง (Decentralization) โดยรัฐหรือรัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเอง และจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีอิสระตามสมควรภายในขอบเขตของกฎหมาย การ มอบอำนาจให้ท้องถิ่นนี้ ทำให้สภาพการปกครองตนเอง หรือการปกครองตนเองในท้องถิ่น (local self-government)

อนุก เหล่าธรรมทัศน์ (2543, หน้า 3-4) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่าการเมืองการปกครองท้องถิ่นว่าเป็นระบบเปิด ไม่ ใช้ระบบปิด เป็นระบบที่ พัวพันกับการเมืองระดับชาติ มีอาจแยกมันออกจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคได้ คนไทยส่วนใหญ่ต้องการการปกครองท้องถิ่นมากขึ้นแต่เมื่อไม่ มีการปกครองท้องถิ่นที่ มีอำนาจหรือบทบาทเพียงพอพวกเขาก็เอาการปกครองส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไประดมทรัพยากรท้องถิ่นมากขึ้นในประเทศไทยแม้การ ปกครองท้องถิ่นนั้นวันจะเป็นที่น่าสนใจของประชาชนทุกปี

โกวิทย์ พวงงาม (2550, หน้า 416) ได้ให้ความหมายของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นว่า หมายถึง การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการต่างๆ

ที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นด้วย ตนเองตามภารกิจหน้าที่ ที่ระบุให้ ดำเนินการอย่างชัดเจนมีผู้บริหารที่ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนหรืออาจจะได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น ซึ่งมีการใช้หลักการกระจายอำนาจให้กับประชาชนโดยตรงเป็นการมอบอำนาจให้แก่ ท้องถิ่นและท้องถิ่นในฐานะผู้รับมอบอำนาจ จะต้องมีความรับผิดชอบต่อการดำเนินการ และการตัดสินใจของตนเอง

องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลกับบริบทการบริหารประเทศตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และการกำกับดูแลองค์การตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันจะนำไปสู่การพัฒนา และพัฒนาตนให้เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม และส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อความสุขอย่างยั่งยืนของประชาชน

ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคม รัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลัง ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศ เพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤติ ภัยอันตรายที่หากจะมีมาในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใส และความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญ และกระแสโลกยุคปัจจุบัน (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดี พ.ศ.2542)

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัย และเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่เลือกปฏิบัติ และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมายและกฎข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตามอำเภอใจ หรือตามอำนาจของตัวบุคคล

2. หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกัน โดยมีการให้และการรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นจริง ทันการณ์ ตรงไปตรงมา มีที่มาที่ไปที่ชัดเจนและเท่าเทียม มีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

3. หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมคิด ร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศในด้านต่างๆ เช่น การแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบต่อผลของการกระทำนั้น

4. หลักความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้เป็นการสร้างกลไกให้มีผู้รับผิดชอบ ตระหนักในหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

5. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

6. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม สำนึกในหน้าที่ของตนเอง มีความซื่อสัตย์สุจริต จงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย และเคารพในสิทธิของผู้อื่น

1. ความรับผิดชอบตรวจสอบได้

ความรับผิดชอบ คือ บุคคล องค์กร และผู้ที่ทำหน้าที่ในการตัดสินใจ ซึ่งหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐ ต้องมีการระดมความคิดเห็นต่อสาธารณะเกี่ยวกับการกระทำ กิจกรรม หรือการตัดสินใจใดๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสาธารณะ ความรับผิดชอบที่กล่าวมา หมายถึง การเปิดเผยข้อมูล การมีความยุติธรรม ปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความเสมอภาค และตรวจสอบได้ โปร่งใส และดำเนินการภายใต้กรอบของกฎหมาย

2. ความโปร่งใส

ความโปร่งใส หมายถึง ความโปร่งใส หมายถึง การตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ อยู่บนกฎระเบียบชัดเจน การดำเนินงานของรัฐบาลในด้านนโยบายต่างๆ นั้น สาธารณะชนสามารถรับทราบ และมีความมั่นใจได้ว่า การดำเนินงานของรัฐบาลนั้นมาจากความตั้งใจในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของนโยบาย

3. การปราบปรามทุจริตและการประพฤติมิชอบ

การที่องค์กรภาครัฐใช้อำนาจหน้าที่ หรือการแสวงหาผลประโยชน์ในทางส่วนตัว เหล่านี้ถือเป็นการทุจริต และการประพฤติมิชอบทั้งต่อองค์กรภาครัฐเอง และองค์กรในภาคเอกชน การปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงาน และการทำให้เกิดความโปร่งใสรวมไปถึงการปฏิรูประบบราชการ จะเป็นเครื่องมือในการปราบปรามการฉ้อฉล และเสริมสร้างธรรมาภิบาล

4. การสร้างการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้กับประชาชน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจดำเนินนโยบาย มีส่วนร่วมในการควบคุมการปฏิบัติงานของสถาบัน การมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดกระบวนการตรวจสอบ และเรียกร้องในกรณีที่เกิดความสงสัยในกระบวนการทำดำเนินงานของรัฐได้เป็นอย่างดี

5. การมีกฎหมายที่เข้มแข็ง

ธรรมาภิบาลมีพื้นฐานการดำเนินการอยู่บนกรอบของกฎหมายโดยไม่เลือกปฏิบัติ มีการให้ความเสมอภาคเท่าเทียม และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย มีกฎหมายที่เข้มแข็ง มีการระบุงการลงโทษที่ชัดเจน และมีผลบังคับใช้ได้จะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาระบบการปกครอง เพื่อป้องกันการละเมิดหรือฝ่าฝืนการมีระบบกฎหมายที่ดีจะส่งเสริมการปกครองตามหลักนิติธรรม

6. การตอบสนองที่ทันการ

ธรรมาภิบาล หมายถึง การให้การตอบสนองที่ทันการต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในเวลาที่ทันการ

7. ความเห็นชอบร่วมกัน

สังคมที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันไป ธรรมาภิบาลจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานความต้องการที่แตกต่างกัน ให้อยู่บนพื้นฐานของประโยชน์ส่วนรวม และขององค์กรเป็นหลัก

8. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในหลักธรรมาภิบาลนั้น ต้องการให้มีการใช้ทรัพยากรต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และคุ้มค่า

9. ความเสมอภาคและความเกี่ยวข้อง

หลักธรรมาภิบาลจะเน้นให้บุคลากรทุกคนในองค์กร รู้สึกมีส่วนร่วมหรือรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งกับองค์กร บุคคลสามารถมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกิจกรรมหลักที่จะช่วยสร้างความเติบโตให้กับหน่วยงาน

ที่มา: <https://www.sdgmovement.com>.

ธรรมาภิบาลกับการบริหารงานภาครัฐ

การใช้หลักธรรมาภิบาลทำให้องค์กรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานได้ อีกทั้งยังเป็นกลไกในการควบคุมติดตาม และตรวจสอบ โดยมีประชาชนหรือองค์กรภายนอกมีส่วนร่วม ทั้งนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่การบริหารองค์กร เพราะการสร้างธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในองค์กร เป็นการสร้างสำนึกที่ดีในการบริหารงาน และการทำงานในองค์กร และจัดระบบที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามสำนึกที่ดี ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สิ้นเปลือง การติดตามการทุจริต ความโปร่งใส โดยคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ เนื่องจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐนั้น จะเกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง

วัตถุประสงค์การดำเนินงานที่สำคัญของสำนักปลัดเทศบาล

สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปของเทศบาล และราชการที่มิได้กำหนดเป็นหน้าที่ของสำนัก กอง หรือส่วนราชการใดในเทศบาลโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของเทศบาล

สำนักปลัดเทศบาลเป็นส่วนราชการระดับสำนักมีวัตถุประสงค์ดังนี้

เพื่อให้การดำเนินงานด้านฝ่ายอำนวยการ ได้แก่ งานการเจ้าหน้าที่ งานควบคุมเทศาภิบาล งานพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยว ฝ่ายปกครอง ได้แก่ งานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัวประชาชน งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานรักษาความสงบเรียบร้อยและมั่นคง และฝ่ายบริหารงานทั่วไป ได้แก่ งานธุรการ งานการประชุมและพิธีกร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล และมีการปฏิบัติงานเป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ กฎหมาย พระราชบัญญัติ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง (สำนักปลัดเทศบาล, <https://roietmunicipal.go.th>) ดังนี้

สำนักปลัดเทศบาล ประกอบด้วย

1. ฝ่ายอำนวยการ
 - งานการเจ้าหน้าที่
 - งานควบคุมเทศาภิบาล
 - งานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
2. ฝ่ายปกครอง
 - งานทะเบียนราษฎร
 - งานบัตรประจำตัวประชาชน
 - งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - งานรักษาความสงบเรียบร้อยและมั่นคง

1. ฝ่ายอำนวยการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของงานการเจ้าหน้าที่ งานควบคุมเทศาภิบาล งานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

1.1 งานการเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- (1) งานบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาลและลูกจ้าง
- (2) งานบรรจุแต่งตั้ง โอน ย้าย และเลื่อนระดับ
- (3) งานสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก และการคัดเลือก
- (4) งานทะเบียนประวัติและบัตรประวัติพนักงานและลูกจ้าง
- (5) งานปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคล
- (6) งานประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
- (7) งานขออนุมัติปรับปรุงตำแหน่งและอัตราค่าจ้าง
- (8) งานพัฒนาบุคลากร เช่น การฝึกอบรม สัมมนา การศึกษา และดูงาน การลาศึกษา

ต่อ การขอรับทุนการศึกษา

- (9) งานสวัสดิการพนักงาน/ลูกจ้าง การให้บำเหน็จความชอบกรณีพิเศษ
- (10) งานการลาพักผ่อนประจำปีและการลาอื่นๆ
- (11) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

1.2 งานควบคุมเทศาภิบาล มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- (1) การจัดตั้งเทศาภิบาล
- (2) การตรวจสอบ รายงาน ควบคุมและดูแลกิจการเทศาภิบาล
- (3) งานประสานงานเกี่ยวกับกิจการเทศาภิบาลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (4) งานวิเคราะห์ปรับปรุงเทศาภิบาล
- (5) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ฝ่ายปกครอง มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของงานทะเบียนราษฎร งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และงานรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง

2.1 งานทะเบียนราษฎร มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- (1) งานตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร
- (2) งานจัดเตรียมการเลือกตั้งและดำเนินการเลือกตั้ง
- (3) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2.2 งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- (1) งานรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ
- (2) งานป้องกันและระงับอัคคีภัย
- (3) งานวิเคราะห์และพิจารณาทำความเข้าใจสรุป รายงาน เสนอแนะ รวมทั้งดำเนินการด้านกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย ธรรมชาติ และสาธารณภัยอื่นๆ เช่น อุทกภัย วาตภัย
- (4) งานตรวจสอบ ควบคุมดูแลในการจัดเตรียมและอำนวยความสะดวกในการป้องกันและบรรเทาและระงับสาธารณภัยต่างๆ
- (5) งานจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (6) งานฝึกซ้อมและดำเนินการตามแผน
- (7) งานเกี่ยวกับวิทยุสื่อสาร
- (8) งานการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (9) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2.3 งานรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- (1) งานตรวจสอบและจัดระเบียบในตลาดสด หาบเร่ แผงลอย รวมทั้งกิจการค้าที่น่ารังเกียจ และอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) งานควบคุมตรวจสอบและดำเนินการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ ข้อบังคับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (3) งานศึกษาและวิเคราะห์ข่าวเพื่อเสนอแนะวางแผนหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ
- (4) งานประสานงานกับจังหวัดและอำเภอในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง
- (5) งานมวลชนต่างๆ เช่น การฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน ฯลฯ
- (6) งานตรวจมาตราซัง ดวง วัด ตาม พรบ. มาตราซัง ดวง วัด พ.ศ. 2542 รวมทั้งอำนาจในการให้คำรับรองเครื่องซัง ดวง วัด
- (7) งานอนุญาตให้จัดตั้งสถานบริการ โรงแรม และเล่นการพนัน
- (8) งานออกใบสั่งการกระทำผิดตาม พรบ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522
- (9) งานเปรียบเทียบปรับตาม พรบ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ข้อบัญญัติท้องถิ่น และพรบ. ต่างๆ
- (10) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่ควบคุมดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของงาน
ธุรการ สารบรรณ งานเลขานุการคณะผู้บริหาร งานรัฐพิธี

3.1 งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

(1) งานสารบรรณของเทศบาล
(2) งานดูแลรักษา จัดเตรียม และให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การติดต่อและ
อำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ

(3) งานประชุมสภาเทศบาล คณะเทศมนตรี และพนักงานเทศบาล
(4) งานสาธารณกุศลของเทศบาล และหน่วยงานต่างๆ ที่ขอความร่วมมือ
(5) งานตรวจสอบ แสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารสำคัญของทางราชการ
(6) งานขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เหรียญจักรพรรดิมาลา และผู้ทำ
คุณประโยชน์

(7) งานเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
(8) งานจัดทำคำสั่งและประกาศของเทศบาล
(9) งานรับเรื่องราวร้องทุกข์และร้องเรียน
(10) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3.2 งานเลขานุการผู้บริหาร มีหน้าที่เกี่ยวกับ

(1) งานทะเบียนประวัติและบัตรประวัติคณะเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล
(2) งานในกิจการทั่วไปของคณะผู้บริหาร เลขานายกเทศมนตรี และที่ปรึกษา
นายกเทศมนตรี

(3) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3.3 งานรัฐพิธี มีหน้าที่เกี่ยวกับ

(1) งานร่วมกิจกรรมในงานรัฐพิธีต่างๆ
(2) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ประเด็นท้าทาย อยู่กับการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม และระบบคุณค่า โดยปลูกฝังให้เกิดธรรมาภิบาลในทุกระดับ ไล่ตั้งแต่ ธรรมาภิบาลระดับปัจเจกบุคคล ธรรมาภิบาลระดับครอบครัว ไปจนถึงธรรมาภิบาลใน 4 ภาคส่วนสำคัญ ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ในขณะที่ กฎหมายเป็น “Rule-based” ธรรมาภิบาลจะเป็น “Norm-based” ซึ่งทั้งสองส่วนจะทำหน้าที่ที่เสริมซึ่งกันและกัน นำพาบ้านเมืองไปสู่ความเป็น “ปกติสุข” คือ

- ธรรมาภิบาลทางการเมือง (Political Governance)
- ธรรมาภิบาลการบริหารภาครัฐ (Bureaucratic Governance)
- ธรรมาภิบาลภาคธุรกิจ (Corporate Governance)
- ธรรมาภิบาลภาคสังคม (Social Governance)

การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การที่รัฐบาลกลางได้ยินยอมมอบอำนาจ และกระจายอำนาจบางส่วนหรือทั้งหมดไปให้ประชาชนในท้องถิ่น ดำเนินการบริหาร และปกครอง ตนเอง เพื่อให้การบริการแก่ ประชาชนในท้องถิ่น เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพ โดยใช้งบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง แต่รัฐบาลยังอาจสงวนอำนาจบางอย่างความหมายของการ

ปกครองส่วนท้องถิ่น (local government) ถือเป็นรูปแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐานการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบบประชาธิปไตย และมีความสำคัญต่อการปกครอง และการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหาสังคม วัฒนธรรมความเป็นอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติที่แตกต่างกัน ลำพังเพียงรัฐบาลกลางในฐานะที่ต้องดูแลประชาชนโดยรวมทั่วประเทศ ย่อมไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง และตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ รวมถึงการเรียกร้องของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นต้องการมีส่วนร่วมในการปกครอง และพัฒนาท้องถิ่นของตนเองมาอย่างยาวนาน ทำให้รัฐบาลในหลายประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบกระจายอำนาจ (decentralization) มากขึ้น เพื่อให้สิทธิแก่ ชุมชนในการตัดสินใจดำเนินการกิจของท้องถิ่น และถือเป็นสถาบันฝึกปฏิบัติการปกครองในระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

สรุป

การบริหารจัดการ (governance) เป็นหนึ่งในประเด็นที่สำคัญสำหรับการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนประเด็นนี้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเด็นที่เรียกว่า means of implementation หรือ วิธีการดำเนินการ เพื่อบรรลุ SDGs ความหมายของคำว่า governance มีหลายความหมาย unscap เสนอว่าคือกระบวนการตัดสินใจและกระบวนการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Sheng, n.d.) นักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมอย่าง (Kooiman and Bavinck 2005) เสนอว่ามันคือกระบวนการบรรลุเป้าหมายทางสังคมหนึ่งๆ ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เล่นกลุ่มต่าง ๆ และระหว่างผู้เล่นกับกติกาที่กำกับปฏิสัมพันธ์นั้น นอกจากนี้ คำว่า governance ยังสื่อไปในทางที่ว่า การบริหารจัดการต้องมีมากกว่ารัฐ หรือ governance แต่ต้องมองในภาพที่ภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีบทบาทในการบรรลุเป้าหมายด้วย

นโยบายการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของข้าราชการสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนคร ส่งผลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อเสถียรภาพทางการเมือง และทางเศรษฐกิจก็จะเกิดขึ้น ความมั่นคงก็จะตามมาในทำนองเดียวกับคุณธรรมจริยธรรม สังคมที่มีแต่ละภาคส่วนมีธรรมาภิบาลของตนเอง จะเสริมสร้าง “สังคมแห่งความเชื่อมั่น” หรือ “Society with Trust” ขึ้น กฎหมายอาจไม่ต้องเข้ามาในระบบการตรวจสอบอาจไม่ต้องเข้มงวดนัก ผิดกับสังคมที่คุณธรรมจริยธรรมเสื่อมทราม และธรรมาภิบาลอ่อนแอ เพื่อไม่ให้เกิดการล้มครืนลงของระบบ กลายเป็น “รัฐที่ล้มเหลว” สังคมนั้นต้องมีกฎหมายที่เข้มข้น และมีระบบการตรวจสอบที่เข้มงวดโดยปริยาย การสร้างธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วน จึงเป็นอีกหนึ่ง “การลงทุนทางสังคม” ที่คุ้มค่า ควรให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล ในทุกภาคส่วน

มจร

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการ. บ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาธิตศึกษาดินแดน. 2545.
- โกวิท พวงงาม. การปกครองท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน. จำกัด. 2550.
- วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ. การเมือง การปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2549.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) / สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานฯ, 2562.
- เอนก เหล่าธรรมทัศน์. วิสัยทัศน์การปกครองท้องถิ่นและแผนการกระจายอำนาจ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ดีแอลเอส. 2543.
- สำนักปลัดเทศบาล, <https://roietmunicipal.go.th>
- John M. Staatz, Carl K. Eicher. 1998. "Agricultural Development Ideas in Historical Perspective." In International Agricultural Development, edited by John M. Staatz Carl K. Eicher, Third, 8–38. Baltimore and London: The Johns Hopkins University Press.
- World Bank. Governance and Development. Washington, D.C.: World Bank Publication. 1992.
- Sheng, Yap Kioe. n.d. "What Is Good Governance?" UNESCAP. <https://www.unescap.org/sites/default/files/good-governance.pdf>.

